

اعتراضات اشاره کرد. در این دوره به نوعی برای تحریم و مخالفت فرصت کافی وجود داشت، به شکلی که بسیاری از فیلم‌ها یا ساخته نشده بودند یا به اتمام نرسیده بودند. گرانی، فیلترینگ و... نیز پیش‌زمینه‌های دیگر را فراهم کرد تا فاصله میان حاکمیت و هنرمندان به بیشترین حد خود برسد. این فاصله شدید را می‌توان از ویدیوی تهدیدآمیز مانی حقیقی مشاهده کرد و همچنین از کشف حجاب اعتراضی بعضی سینماگران و حتی زندانی شدن بعضی از آنان. توده بزرگی از هنرمندان نیز محافظه کارانه وقایع را پیگیری می‌کردند و حتی گمان تغییر بنیادین وضعیت سیاسی را داشتند، در عین حال که از فرجام وقایع می‌هراسیدند. ماریج سکوتی به وجود آمد که از یک سو حاکمیت با ارسال پروژه‌های انقلابی و دفاع مقدسی به جشنواره، به آن دامن زد و از سوی دیگر، شبکه‌های اجتماعی آن را شدیدتر می‌کرد. بر همین اساس است که می‌توان زمان برگزاری چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی فیلم فجر را قطبیده‌ترین وضعیت سیاسی در عرصه فرهنگ و هنر در طول ۴ دهه اخیر ارزیابی کرد. درست به همین دلیل، برگزاری این دوره بسیار سخت بود. در نهایت نشست‌های رسانه‌ای فیلم‌ها به مشکل خورد و با کمترین حضور چهره‌ها در طول ۴ دهه جشنواره فیلم فجر، این رویداد برگزار شد. اگر چه کیفیت فیلم‌ها به شکل محسوسی با دوره‌های قبل تفاوت نداشت، اما در میزان استقبال و سروصدای معمول جشنواره، تأثیر جدی دیده شد. نکته بسیار مهم آن که اگر چه عده‌ای می‌خواستند جشنواره فیلم فجر در دوره چهل و یکم تحت تأثیر تحریم‌ها برگزار نشود، اما این دوره نیز که عملاً سخت‌ترین دوره فجر بود، بالاخره برگزار شد و بعضی فیلم‌های باکیفیت نیز از آن بیرون آمد که می‌تواند مورد علاقه تماشاگران و کمک‌حال‌گیشه ۱۴۰۲ باشد.

✳️ روزنامه نگار سینمایی

سال ۹۸ و پیش از برگزاری سی و هشتمین جشنواره ملی فیلم فجر، تأثیر توأمان نارضایتی‌های عمومی بابت گرانی‌ها و خصوصاً مسئله بنزین با سقوط هواپیمای اوکراینی، اوضاع را پیچیده کرد، اما زمان بندی وقایع به شکلی بود که فیلم‌ها ساخته نشده و اغلب کارها برای برگزاری جشنواره انجام شده بود. بر همین اساس بود که با وجود بعضی تحریم‌ها نسبت به جشنواره، این رویداد با حضور حداکثری چهره‌ها برگزار شد

اتفاق مهمی بود؛ چرا که او با شجاعت در برابر تحریم‌کنندگان فجر ایستاد و حتی انتقادهایی جدی را نسبت به عملکرد مسعود کیمیایی وارد کرد که عملاً شاخص‌ترین سینماگر تحریم‌کننده سی و هشتمین جشنواره ملی فیلم فجر به شمار می‌رفت.

سخت‌ترین دوره فجر

در سال ۱۴۰۱ نیز اتفاقاتی مشابه رخ داد؛ اما با ابعادی متفاوت. نکته مهم این بود که در جریان وقوع ناآرامی‌های پاییز امسال، هنرمندانه نوعی در لبه نزاع اغتشاشات قرار داشتند و بیش از دیگر اصناف کنش سیاسی انجام دادند. حتی برخی سینماگران نیز پارازیت‌ها را از خطوط قرمز سیاسی کشور فراتر گذاشتند. بعضی کشف حجاب کردند و در نهایت در حالی که مثلاً در ناآرامی‌های ۸۸ دوگانه اصلاح طلب و اصولگرا به وجود آمد، این بار دو گانه طرفداران و مخالفان نظام، اوضاع را به شدت قطبی و تند کرده بود. جشنواره برگزار شد. از تفاوت‌های مهم جشنواره چهل و یکم با دوره‌های سیاسی شده قبل، می‌توان به زمان بندی

جدی این وقایع قرار نگرفت. البته در سال ۹۶ نیز نارضایتی‌ها و ناآرامی‌های رخ داد که در نهایت به تحریم نوشته و نانووشته مراسم افطار رییس جمهور با هنرمندان انجامید، اما ارتباط جدی با جشنواره نیافت.

جشنواره پر حاشیه ۳۸

سال ۹۸ و پیش از برگزاری سی و هشتمین جشنواره ملی فیلم فجر، تأثیر توأمان نارضایتی‌های عمومی بابت گرانی‌ها و خصوصاً مسئله بنزین با سقوط هواپیمای اوکراینی، اوضاع را پیچیده کرد، اما زمان بندی وقایع به شکلی بود که فیلم‌ها ساخته شده و اغلب کارها برای برگزاری جشنواره انجام شده بود. بر همین اساس بود که با وجود بعضی تحریم‌ها نسبت به جشنواره، این رویداد با حضور حداکثری چهره‌ها برگزار شد و تنها بعضی اظهار نظرها در نشست‌های خبری و بعد از دریافت جوایز بود که رنگ و بوی سیاسی و اعتراضی داشت. در این دوره جشنواره، حضور پررنگ چهره‌های معتبر مانند شهاب حسینی در صف مخالفان تحریم،

